



Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 7/2013 - 19 pàgines

Sessió ordinària del dia 23 de maig del 2013

El dia 23 de maig del 2013, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 26/2013, que és el següent:

1- Examen i votació del Projecte de llei de modificació de les lleis 25/2011, del 29 de desembre, i 17/2008, del 3 d'octubre, de la seguretat social.

2- Examen i votació del Projecte de llei de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

3- Examen i votació del Projecte de llei de modificació de la Llei 11/2012, del 21 de juny, de l'impost general indirecte

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Pere Altimir Pintat
M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch
M. I. Sr. Gerard Barcia Duedra
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Roser Bastida Areny
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloisa Bonet Perot
M. I. Sra. Sílvia Calvó Armengol
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig

M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Olga Gelabert Fàbrega
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sra. Celine Mandicó Garcia
M. I. Sra. Meritxell Mateu Pi
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Xavier Montané Atero
M. I. Sr. Pere Obiols Mogio
M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme
M. I. Sr. David Rios Rius
M. I. Sra. Sílvia Riva González
M. I. Sr. Martí Salvans Abetlla
M. I. Sra. Meritxell Verdú Marquilló

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del M. I. Sr. Aleix Varela González

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Sr. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances i Funció Pública; Sr. Jordi Alcobé Font, Ministre d'Economia i Territori; Sr. Xavier Zamora Espot, Ministre de Justícia i Interior; Sra. Cristina Rodríguez Galan, Ministra de Salut i Benestar; Sra. Roser Suñé Pascuet, Ministra d'Educació i Joventut; Sr. Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Medi Ambient; Sr. Albert Esteve García, Ministre de Cultura i Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas, Ministre de Presidència.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Carles Enseñat Reig, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00h)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem doncs al primer dels punts de l'orde del dia:

1- Examen i votació del Projecte de llei de modificació de les lleis 25/2011, del 29 de desembre, i 17/2008, del 3 d'octubre, de la seguretat social.

L'informe de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient ha estat publicat en el Butlletí núm. 24/2013 del 14 de maig.

Intervé per exposar l'informe de la comissió la Sra. Rosa Gili Casals nomenada ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 6 de maig, la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient em va nomenar ponent del Projecte de llei de modificació de les lleis 25/2011, del 29 de desembre, i 17/2008, del 3 d'octubre, de la seguretat social i, com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la Comissió.

La Comissió va examinar, en les reunions mantingudes els dies 6, 8 i 9 de maig del 2013 el Projecte de llei i les 14 esmenes que s'hi van presentar, 7 per part del Grup Parlamentari Demòcrata i 7 més per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Del total d'esmenes presentades, 2 van ser aprovades per unanimitat, 4 van ser aprovades per majoria, i 3 més van ser retirades per ser transaccionades i aprovades per unanimitat.

D'altra banda, 4 esmenes no van ser aprovades i una altra esmena va ser retirada.

Del resultat de la votació de les esmenes i dels acords adoptats se'n desprèn l'informe de la Comissió, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem en el temps de les intervencions per part dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Avui sotmetem a anàlisi i votació el Projecte de llei de modificació de les lleis 25/2011, del 29 de desembre, i 17/2008, del 3 d'octubre, de la seguretat social.

Una modificació que es centra en ajustar la regulació de les persones que exerceixen una activitat per compte propi, alhora que fa modificacions sobre les persones assalariades propietàries o sòcies i de la base de cotització dels administradors que alhora són assalariades de la mateixa societat.

Dels articles 1, 3, 4, 6, disposició transitòria i disposició final, el nostre grup parlamentari li donarà suport per responsabilitat política, tot i que volem destacar certs aspectes.

La definició d'activitat per compte propi millora, per exemple, els titulars d'una autorització de professió lliberal que siguin assalariats es troben exempts, malgrat que no podem estar d'acord en què el cònjuge pugui estar inclòs com una persona assalariada de la persona física o de l'empresa de la qual és titular.

Tampoc ens sembla adequat lligar la situació de la modalitat d'autorització de residència prevista a la llei d'immigració, que encara no es troba a tràmit parlamentari, amb les assegurances privades per la no necessitat de disposar d'una cobertura i assegurança per malaltia de la CASS. Amb aquesta situació s'evidencia en perjudici del Consell General que temes que encara no es troben tancats, ja estiguin dats i beneïts.

El treball en comissió ha permès transaccionar per incorporar als col·lectius determinats en l'article 223 bis com una més de les excepcions en els requisits de cotització mínima amb la base de cotització global mensual inferior a l'import del salari mínim.

En el cas de la regulació de les persones que exerceixen una activitat per compte propi, és clar, podem dir que existia una injustícia en el tema de la cotització que han de pagar els treballadors per compte propi, i és que fins ara han pagat el mateix tots els empresaris o treballadors autònoms (des del petit empresari fins el president del Consell d'Administració d'una gran empresa, passant per qualsevol professió liberal) amb independència dels seus beneficis i de la seva dedicació. No es tenia en compte la situació de simultaneïtat entre la condició d'assalariat i la de treballador per compte propi o beneficiari d'una pensió de jubilació, ni les hores de dedicació. Aquest tema, amb aquesta modificació, queda resolt, es creen diverses categories a les quals es designa un percentatge de cotització més baix en

funció del cas, per exemple, i cito l'article 4) punt 4 de l'apartat d) "al percentatge del 25% de la base prevista pels articles 101 i 104 de la Llei per a les persones que compleixin el requisit de l'apartat 1.b), i ensems l'activitat per compte propi que dóna dret a la reducció de la cotització de l'exercici d'una persona assalariada per la qual es cotitza com a mínim el salari mínim, o una persona beneficiària d'una pensió de jubilació". En un moment de crisi important on moltes de les famílies tenen dificultats reals per cobrir a final de mes les despeses bàsiques, facilitar que puguin desenvolupar activitats econòmiques de forma autònoma aleshores sense generar frau a la seguretat social, és un avanç.

I finalment, sense generar una moratòria, com hi havia anteriorment, la disposició transitòria, dóna un marge de temps raonable, 6 mesos, a les persones per regularitzar la seva situació en front la CASS, però sense recàrrec, i tenint de satisfer totes les cotitzacions generades des de l'1 de juliol.

Però ara passem a analitzar l'exposició de motius dels articles 2 i 3 de la present llei, que el nostre grup parlamentari també donarà suport pel mateix sentit d'estat i de responsabilitat, però que també volem destacar certs aspectes.

I com ja he dit moltes vegades, el nostre grup parlamentari no vol ni pot allunyar-se de la situació de crisi econòmica actual de la societat, donar l'esquena a la micro, petita i mitjana empresa, on, actualment, molts dels seus titulars socis tot just arriben a cobrar 1.000 euros per la seva activitat assalariada, ens preocupa, no podíem deixar que la base de cotització es mantingués en el salari global mensual, pel que vàrem donar suport a què es deixés amb el salari mínim oficial. Insisteixo, en què no podem crear lleis que amb l'afany de voler evitar els abusos d'algun col·lectiu en perjudiquem a d'altres. S'han de buscar d'altres fórmules per evitar els fraus que es puguin desenvolupar.

Pel que fa a les persones assegurades voluntàries, nosaltres no creiem que es torni a la situació d'abans del 2008 d'entrada i sortida de forma lliure al sistema de cobertura tant a la branca malaltia com a la branca jubilació, les connotacions dels requisits dels 50 anys i els 180 mesos de cotització provoquen un fre important, a més de la penalització de no poder tornar a entrar en el sistema fins un cop passat 24 mesos. Quina ha estat la nostra motivació? Doncs mirin un exemple, tot i que en podria plantejar més, val més que mil paraules. Actualment hi ha moltes persones que han de deixar les seves feines per fer-se càrrec de persones d'edat avançada, de fills malalts greus, o per manca de feina assalariada i es queden sense la possibilitat de poder continuar cotitzant, generant un greuge important amb els càlculs que

posteriorment s'hauran de fer en la seva pensió, i un greuge en deixar-los desproveïts dels serveis sanitaris. Una situació que genera desprotecció en poder obtenir les prestacions sanitàries i de pensions, i una cotització voluntària de cost baix hi ajuda. La possibilitat que uns pocs puguin aprofitar-se és la xocolata del lloro comparat amb els molts que es poden quedar sense cobertura sanitària.

A més, la pròpia llei ja estableix la possibilitat de què hi hagi persones assegurades voluntàries a la branca jubilació.

Si el que volem és evitar els abusos en la branca malaltia, no ho hem de fer des del vesant de dificultar la possibilitat de cotitzar, sinó des d'un bon control de les prestacions.

I si pensem que s'ha d'ampliar a tots els grups d'edat, doncs penso que hem de prendre nota per poder fer una modificació en la futura reforma de la Llei, però el debat que es generarà avui ens pot fer reflexionar sobre el futur.

En definitiva votem unes modificacions tot i que en general s'adaptin a les especificitats de l'evolució de la societat i a la situació de crisi econòmica, no és la reforma promesa. No és la reforma que ens va prometre el Govern a principi de legislatura. Hi havia la proposta d'un pacte d'Estat per plantejar la reforma de la Llei de la CASS amb uns objectius concrets: assegurar la sostenibilitat del sistema de salut i protecció social; garantir serveis de qualitat a l'usuari; racionalització de la despesa i optimització dels recursos; mantenir la vocació solidària i assegurar que les càrregues es distribueixin de manera equitativa entre els diversos agents del sistema de protecció social. Uns objectius emmarcats en un clima d'alarmisme sobre l'estat de les arques de la parapública, però que encara no hem fet res per solucionar.

I Sr. Martí, em sap greu però, l'any passat en el seu debat d'orientació política ja ens va avisar de què s'hauria de fer la gran reforma de la Llei de la CASS, però aquesta encara no ens ha arribat.

Tenim a tràmit parlamentari la Llei de serveis socials i sociosanitaris, que desconexem com s'articula amb les modificacions futures d'aquesta Llei.

Estem a la recta final pel proper debat d'orientació política i pel bé dels nostres ciutadans, hauríem de tenir el Projecte de llei entrat abans, perquè el fet de poder analitzar una llei tant complexa a trossos és complicat i es poden generar desequilibris en l'esperit de la pròpia llei, generant inseguretat als nostres ciutadans que es troben molt preocupats per la situació de la parapública.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata té la paraula la Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Avui se sotmet a l'aprovació d'aquesta Cambra el Projecte de Llei de modificació de les Lleis 25/2011, del 29 de desembre i 17/2008, del 3 d'octubre, de la seguretat social.

Un Projecte de llei que, al nostre entendre, hauria d'haver entrat a tràmit parlamentari com a més tard a finals de l'any passat. En canvi ha trigat més de cinc mesos a veure la llum. Cinc mesos d'ençà la moratòria de nou mesos més que va establir Govern el passat 4 d'octubre a les persones que no estaven obligades a estar afiliades al sistema de seguretat social abans de l'entrada en vigor de la Llei 17/2008 i que s'acaba el 30 de juny.

Senyores i senyors del Govern ja va sent hora que posin el rellotge a l'hora perquè sempre van tard.

Hem de manifestar però que el treball en si de la Comissió de Sanitat i Medi Ambient ha estat àgil i per tant, ha permès enllestir la feina per així poder examinar avui aquest Projecte de llei i permetre complir els terminis per tal que pugui estar publicada al Butlletí Oficial abans del 30 de juny.

No obstant, aquesta tardança ha obligat a incloure una altra disposició transitòria a la Llei que avui debatem.

Si aquesta llei de només set articles, una disposició addicional i una disposició final, s'hagués entrat a tràmit parlamentari molt abans de la data en què s'ha fet, ens haguéssim pogut estalviar el perllongar cinc mesos més, fins el 30 de novembre de 2013, el termini per a regularitzar la situació de les persones obligades a cotitzar.

Una moratòria a la que hem donat suport ja que permet fins al 30 de novembre regularitzar la situació a tots els assegurats per compte propi obligats a afiliar-se i que, a més, durant aquest termini no es generen recàrrecs ni interessos de demora amb la condició que abans de finalitzar el termini s'hagin liquidat totes les cotitzacions meritades a partir de l'1 de juliol del 2013 en aplicació de la llei aprovada el passat 8 d'octubre.

És més, aquestes modificacions, com ja vaig dir en la meva intervenció del dia 8 d'octubre de 2012, amb una mica més de previsió per part de Govern, s'hagueren hagut de presentar en la primera modificació de la Llei de la CASS, aprovada el 29 de

desembre del 2011, i així estalviar-nos les moratòries i les tres modificacions que ja porta la Llei de la seguretat social en aquests dos anys de legislatura i a l'espera de la tant anunciada modificació definitiva.

Algunes d'aquestes modificacions les compartim. D'altres, però, les rebutgem completament.

Compartim les que introdueixen la possibilitat de reduir la base de cotització en circumstàncies especials d'inici d'activitat. Aquesta mesura ha estat millorada en la comissió ja que permet que els nous empresaris gaudeixin de dotze mesos de cotització reduïda encara que quan entri en vigor la llei ja hagin començat la seva activitat i que aquesta cotització reduïda inclogui la cotització a la branca de jubilació, i no tan sols a la branca general com preveia la llei presentada pel Govern.

També compartim les que introdueixen la possibilitat de reduir la base de cotització a les persones el resultat de l'exercici econòmic anterior de les quals sigui inferior a 12.000 euros, mesura aquesta que permetrà a les persones que s'hi acullin fer front a la seva difícil situació econòmica.

I finalment, les que introdueixen la possibilitat de reduir també la base de cotització quan l'activitat per compte propi que dóna dret a la reducció de la cotització l'exerceixi una persona assalariada per la qual es cotitza com a mínim el salari mínim, o una persona beneficiària d'una pensió de jubilació.

No és la millor de les solucions, ja que impliquen una minva d'ingressos per a la Caixa Andorrana de Seguretat Social i les persones compren menys punts per a la jubilació, però atesa la incapacitat de Govern per a projectar qualsevol altra mesura que afavoreixi la reactivació econòmica tan necessària en aquests moments... benvingudes siguin.

Ara bé, altres modificacions introduïdes per Govern i el grup parlamentari que li dóna suport, ni ens satisfan ni les compartim.

No estem d'acord en la modificació introduïda al Projecte de llei en virtut d'una esmena de supressió del Grup Parlamentari Demòcrata, que desvirtua, en part, la filosofia de les modificacions proposades pel Govern. L'article 2 del Projecte de llei presentat per Govern, contemplava una cosa ben lògica: que la base de cotització de les persones assalariades inclogués totes les remuneracions que perceben aquestes persones, inclosa la retribució que pogués percebre com a administrador de la societat en el cas escaient. Aquest article, però, després de passar per comissió, ja no figura en el Projecte de llei que ara analitzem, ja que el Grup Parlamentari Demòcrata, va presentar i va aprovar amb la seva majoria absoluta, una esmena de supressió, de manera que les persones assalariades que siguin també

administradores no hauran de cotitzar pels ingressos, -que poden ser importants, cal que no ho oblidem-, derivats de la seva condició d'administradors.

No estem d'acord tampoc en la modificació introduïda per l'article 2 del Projecte de Llei, via esmena del Grup Parlamentari Demòcrata, a l'article 98.4 de la Llei de la seguretat social.

Aquest article fa referència a la cotització que han de satisfer els socis que al mateix temps es troben inclosos en el col·lectiu de persones assalariades. Si fins ara aquesta cotització havia de ser, com a mínim, igual al salari global mensual que perceben els assalariats, el Govern, en el projecte de llei presentat va proposar una primera rebaixa: que continués així únicament per als socis que disposessin un 20% o més del capital social o dels drets polítics de la societat per a la qual treballen. Però al Grup Parlamentari Demòcrata aquesta rebaixa li va semblar insuficient i, via esmena, han aconseguit una rebaixa de la rebaixa: que els socis, sigui quin sigui el capital social o els drets polítics de què disposin, siguin quins siguin, hagin de cotitzar com a mínim, no el salari mig global dels assalariats (una base de cotització d'uns 2.000 euros) sinó el salari mínim oficial (962 euros).

Aquest Projecte de Llei implica que, amb caràcter general, els socis i administradors de societats hagin de cotitzar menys i que, correlativament, la CASS ingressi menys cotitzacions. Uns avantatges i privilegis per a un col·lectiu molt determinat i en detriment de l'interès general.

Ara bé, segons el nostre criteri, el criteri dels socialdemòcrates, l'aspecte més negatiu del Projecte de Llei que avui analitzem és permetre tornar al sistema anterior a la Llei 17/2008, en relació a la possibilitat de lliure elecció... i dic bé "lliure elecció", per afiliar-se al sistema, segons la seva conveniència, a les persones sense activitat.

Efectivament, l'article 5 del Projecte de Llei crea un nou article, l'article 223 ter, pel qual es permet que les persones de més de cinquanta anys que hagin cotitzat a la CASS un mínim de quinze anys, puguin voluntàriament... torno a repetir "voluntàriament", si així els interessa, donar-se d'alta a la CASS en un règim especial de persones voluntàries, amb l'única limitació que, si deixen de cotitzar com a assegurats directes, no puguin tornar a demanar l'alta en aquest règim especial fins transcorreguts vint-i-quatre mesos.

Aquest article toca el moll de l'os del pacte polític assolit per totes les forces parlamentàries presents al Consell General el 14 de desembre de 2005 i que va servir de base per fer la nova Llei de la seguretat

social que fou aprovada en aquesta Cambra, per unanimitat, l'any 2008.

El primer punt del pacte polític establia que s'havia d'acabar amb el sistema de privilegis existent fins aquell moment, que permetia a les persones no assalariades afiliar-se i desafiliar-se al sistema de seguretat social segons la seva conveniència, per passar, com a la resta de països del nostre entorn, a un sistema on tota la població activa hagués d'estar afiliada obligatòriament mentre que la població no activa no pogués afiliar-se al sistema públic.

I això per una raó molt elemental: per defensar l'interès general en contra dels interessos particulars de determinades persones que, a més, són les persones més afavorides socialment i econòmicament.

Perquè la suma dels interessos particulars d'algunes persones, d'aquelles persones privilegiades que, reunint els requisits d'edat i anys de cotització que contempla la Llei, -i que s'ho puguin permetre econòmicament, afegiria, que no és una cotització baixa-, no representen l'interès general. Pel contrari, i valgui la redundància, els avantatges que concedeix aquest Projecte de llei a uns pocs privilegiats van en contra de l'interès general, de l'interès de la CASS que és i representa l'interès del conjunt de la ciutadania.

No cal ser una experta economista, -i jo, la veritat, no ho sóc-, per entendre que si a una persona se li permet triar entre dues opcions triarà aquella que li sigui més beneficiosa, que li confereixi més avantatges i li comporti menys despeses.

Tampoc cal ser experta economista per entendre que la solució més avantatjosa que triï lliurement la persona en qüestió, serà la més desavantajosa per a la CASS.

Posem algun exemple, imaginem una persona de 50 anys, que ha cotitzat el període mínim de 15 anys i que no treballa perquè disposa d'unes rendes mensuals que aconsegueix del lloguer de les seves propietats o que disposa d'un patrimoni de centenars de milers o milions d'euros. Què farà si li donen a triar? Doncs avaluarà si li surt rentable entrar o no entrar en el sistema. Si és una persona que utilitza regularment els serveis mèdics i sanitaris, té una despesa important en medecines i una família que tampoc treballa i que passarà, no ho oblidem també, a estar coberta per la CASS, possiblement el que rebrà de la CASS en forma de prestacions superarà al que haurà de pagar en concepte de cotitzacions i decidirà afiliar-se a la CASS. Ell sortirà guanyant, perquè rebrà més del que aportarà, i la CASS sortirà perdent, perquè haurà de pagar més del que ingressarà.

Aquesta mateixa persona, però, té una bona salut, habitualment té molt poca despesa sanitària i no té família o la seva família ja disposa de cobertura. També ho avaluarà i si el que ha de cotitzar supera el que ha de rebre decidirà no afiliar-s'hi. En aquest cas l'efecte és neutre: ni la persona ni la CASS, directament, obtenen un benefici o una pèrdua. Ara bé, aquesta persona que ha decidit no afiliar-s'hi un dia s'ha de sotmetre a una costosa intervenció quirúrgica que requerirà, a més, d'un llarg període d'hospitalització i rehabilitació. En aquest cas, lliurement, canviarà de criteri i decidirà que ja li surt a compte afiliar-s'hi. Pagarà uns mesos la cotització corresponent i la CASS haurà de fer-se càrrec de la important despesa sanitària que generi. El particular surt guanyant i la CASS surt perdent. Passats uns mesos, un cop ja plenament recuperada, veurà que ja no li surt a compte perquè ja no té despesa sanitària i, lliurement, tornarà a sortir del sistema per no haver de pagar cotització. I passats dos anys, si es torna a trobar en la mateixa situació, és a dir si per la raó que sigui preveu que haurà de fer una important despesa sanitària, es podrà tornar a afiliar perquè sigui la CASS qui es faci càrrec d'aquesta despesa.

La seguretat social es defineix com un règim de solidaritat: tothom cotitza solidàriament i les persones que tenen necessitat poden rebre unes prestacions sanitàries que són sufragades pel conjunt dels assegurats del sistema. Vostès, amb aquesta reforma, trenquen amb aquest principi de solidaritat permetent a uns pocs privilegiats que cotitzin únicament si els hi surt a compte i que ho deixin de fer quan no els interessi econòmicament.

Han presentat aquestes modificacions per atorgar avantatges i privilegis a uns pocs, avantatges i privilegis que comportaran menys ingressos i més despesa per a la CASS, sense esperar a la reiteradament anunciada reforma general de la Llei de la seguretat social. Possiblement s'han estimat més presentar primer les modificacions que comporten alguns avantatges i privilegis per a alguns pocs sense barrejar-les amb altres modificacions que implicaran desavantatges per a molts, per a la majoria dels assegurats, amb la confiança que així les reformes passaran millor.

I dic això perquè estic convençuda que, quan d'aquí unes setmanes o uns mesos, presentin un nou Projecte de Llei de modificació de la Llei de la seguretat social, argumentaran que la CASS pateix greus dificultats econòmiques que fan inviable el sistema si no es procedeix a una retallada de les prestacions per al conjunt dels assegurats. I si no, temps al temps! Ja tindrem oportunitat de tornar-ne a parlar.

Amb el retorn a l'antic sistema de privilegi per als rendistes, per a les persones que no tenen cap activitat i viuen de les seves rendes..., -abans la consellera del Grup Mixt deia que era un cost baix, jo entenc que no és un cost baix ja que poden pagar 400 euros al mes, això de cost baix no en té gens ni mica-, permetent-los que puguin entrar i sortir del sistema segons més els convingui, potser podran conservar o guanyar un grapat de vots, però estaran trencant els principis d'igualtat i solidaritat que ha de tenir qualsevol sistema modern de seguretat social.

I amb nosaltres, amb els socialdemòcrates, no hi comptin per això, perquè nosaltres estem aquí no per defensar privilegis d'uns pocs ni interessos particulars, sinó per defensar l'interès general, l'interès del conjunt de la ciutadania.

Per tot lo exposat votarem a favor d'aquells articles que compartim i en contra d'aquells que ni ens satisfan ni els compartim.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn del Grup Parlamentari Demòcrata.

Té la paraula el Sr. Xavier Montané.

El Sr. Xavier Montané:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, com ja han comentat les dues consellers que m'han precedit, avui se sotmet a aprovació el Projecte de Llei de modificació de les Lleis 25/2011 i 17/2008 de la seguretat social.

Aquesta iniciativa té com a principal objectiu aplicar unes reduccions a la base de cotització dels treballadors per compte propi, i alhora redefinir els subjectes que han de cotitzar a la Caixa Andorrana de Seguretat Social. Abans d'analitzar el contingut d'aquesta Llei i de compartir les aportacions al nostre grup parlamentari, voldria fer un breu recordatori dels antecedents d'aquest Projecte.

El programa electoral de Demòcrates per Andorra manifestava el seu compromís per recisar la cotització dels treballadors per compte propi. Enteníem aleshores, -i continuem pensant-, que la conjuntura actual de crisi fa molt difícil casar autònoms, sobretot els petits, puguin complir amb les seves obligacions envers la Caixa Andorrana de Seguretat Social. Recordem que abans d'aquesta legislatura, un treballador per compte propi havia de cotitzar 400 euros mensuals, és a dir 4.800 euros a l'any independentment de les seves rendes. Per

exemple un treballador per compte propi amb uns resultats de 20.000 euros anuals, uns 1.600 euros mensuals, cotitzava el 24% dels seus beneficis. Un autònom més petit amb uns resultats de 12.000 euros anuals, és a dir 1.000 euros mensuals, cotitzava el 40% dels seus beneficis. Òbviament el percentatge de cotització es major si anem buscant exemples amb rendes més petites. Per tant queda clar que aquesta base de cotització s'havia de modificar, ja que era molt costós, sobretot pels petits empresaris.

No abordar una modificació legislativa que vagi a corregir la càrrega dels petits emprenedors, és desconèixer la realitat econòmica del nostre país, tant per obviar la situació actual de crisi, però sobretot per ignorar la realitat del teixit empresarial andorrà. A vegades quan sentim discursos, sobretot de l'oposició, doncs, que estem afavorint certs sectors, ens oblidem que majoritàriament l'empresariat andorrà està compost de petites empreses, sovint familiars que han de lluitar a diari per mantenir-se vives. A vegades quan sento algun discurs, sembla que estiguem a la *city* de Londres, estem a Andorra, amb empreses realment molt petites i realment, doncs, amb una capacitat petita i a més a més amb una situació complicada actualment.

Durant els primers mesos de legislatura, el Govern va presentar una primera modificació legislativa per ajudar l'autònom, va votar-se en aquesta Cambra el 29 de desembre del 2011, i aleshores el Consell General va aprovar una cotització reduïda dels treballadors per compte propi si aquests declaraven uns resultats inferiors a 24.000 euros. Si era el cas, aquest treballador per compte propi es podia rebaixar el 25% de la seva cotització.

El Grup Demòcrata va aplaudir, llavors aquesta iniciativa de Govern i li va donar suport. Però a més, en la tramitació parlamentària d'aquella Llei, el nostre grup ja va sol·licitar que s'aprofundís en la mesura i que s'anés a cercar una fórmula perquè la cotització de l'autònom s'ajustés més a les seves rendes real. Amb la presentació d'aquest Projecte de lleu, que avui presenta el Govern, entenem que s'assoleix aquesta finalitat. Efectivament aquesta modificació permet reduir la base de cotització, com he dit abans, un 25% per les rendes netes inferiors a 24.000 euros, un 50% si aquestes rendes netes anuals són inferiors a 12.000 euros, i la reducció pot arribar a ser d'un 75% si el treballador per compte propi és alhora persona jubilada o en alguns casos, també, si també és persona assalariada.

A més, l'article 6 del Projecte de llei també permet al treballador, abans n'ha fet al·lusió les conselleres, doncs, permet una reducció del 50% durant els propers 12 mesos, si es dona el cas que l'empresari o

el petit emprenedor o treballador per compte propi, està a l'inici de la seva activitat empresarial.

El grup que represento va formular 7 esmenes a aquest Projecte de llei, 5 de les quals van trobar algun tipus de suport per algun dels dos altres grups parlamentaris. El projecte de llei inicial preveia que els emprenedors, a l'inici de la seva activitat empresarial només cotitzessin per la branca general amb aquesta reducció del 50%. Abans ho ha apuntat la consellera Mariona González que, efectivament, gràcies al treball en Comissió es va poder assolir que aquesta cotització, aquest 50%, doncs, no només anés a la branca general sinó que també anés a la branca de jubilació.

La resta d'esmenes presentades pel nostre grup van anar dirigides sobretot a modificar aspectes formals i de caire tècnic, doncs, el projecte de llei, i tenien com a objectiu aclarir el text i alhora permetre una adaptació progressiva a les noves disposicions legals.

Per tot l'exposat, ja avanço que el Grup Parlamentari Demòcrata votarà a favor de la Llei.

I si em permeten abans d'acabar la meua intervenció, doncs, només un parell de pinzellades per respondre a les intervencions anteriors. En primer lloc, doncs, a la Sílvia Bonet, a la consellera Sílvia Bonet com a representant, doncs, del Grup Mixt, comentar-li que efectivament el Projecte de llei preveu que els administradors de societats puguin cotitzar com a emprenedors si tenen algun tipus de permís legal, el qual un permís autoritzat i que depengui doncs de tenir una cobertura per part d'una assegurança.

És veritat que això està sotmès al fet de com acabi el desenvolupament amb el nostre grup parlamentari amb el que és la nova llei d'immigració. D'aquí n'està fent un perjudici de com acabarà aquest debat en comissió, ni un perjudici a la feina parlamentària que estem fent. Però com entendrà, si estem presentant dos textos, iniciativa doncs del Govern o en aquest doncs cas doncs del mateix grup, entenem doncs que per coherència hem de ficar disposicions que tinguin una certa doncs, harmonia.

A més a més també sobta que faci al·lusió que s'està malmetent la feina parlamentària quan a mi em consta que el seu grup no ha presentat cap tipus d'esmena a la Llei d'immigració. És a dir, entenem o es pressuposa que si no han presentat una esmena és que entenem que el text que hem presentat li donen vist i plau, i per tant doncs, si li donen vist i plau també entenc aquesta disposició que preveu aquest Projecte de llei que estem modificant doncs també ho tingui en compte.

La Mariona González, la Sra. Mariona González perdoni. Ha sigut molt extensa i potser m'he descuidat alguna cosa, sinó ja tornaré a intervenir

més tard. Feia al·lusió que a l'article 2 del projecte de llei inicial, que una esmena nostra doncs la va fer suprimir, d'alguna manera aclaria, aclaria el que era la base de cotització del que eren els assalariats i el que eren els administradors. Nosaltres enteníem que nosaltres havíem de presentar aquesta esmena perquè enteníem que si estem parlant de la base de cotització dels assalariats no entenem per què es fa al·lusió als administradors de societats. Per nosaltres un administrador de societat té una relació mercantil amb la societat, no és una relació laboral. Si no és una relació laboral entenem que per tant no ha d'estar en una base de cotització per assalariats. Aquest és el principal objectiu.

Després també, m'ha semblat sentir que estava comentant que si clar, ens trobem que en una mateixa societat doncs, una persona, la mateixa persona és administrador d'una societat i assalariat d'una societat, cotitzarà per les dues bases de cotitzacions per separat. Per un costat, la part d'administrador com a autònom, com a treballador per compte propi i la part d'assalariat com a assalariat. Doncs, jo no ho interpreto així. El Projecte de llei diu que es considera treballador per compte propi el treballador, o millor dit l'administrador d'una societat, sempre i quan no sigui assalariat d'aquella societat. Si no és assalariat d'aquella societat per tant, si és assalariat d'aquella societat, perdoni, per tant, ja no és autònom, per tant, els seus ingressos tant el que vingui per la seva activitat d'administrador com la que vingui com a assalariat d'aquella mateixa societat, la base de cotització és la base de cotització dels assalariats. Nosaltres ho entenem així.

Després també feia al·lusió que una esmena nostra modificava el Projecte de llei, la qual cosa doncs, si una persona era soci d'una societat i tenia més d'un 20% d'aquella societat, doncs deixava de dir-se de cotitzar com a mínim el salari mig. Bé nosaltres per coherència hem considerat que no hi ha cap tipus de relació, la qual cosa si una persona és soci assalariat ha de cotitzar pel seu salari real de la societat. Per què ficar un 20? Per què no ficar un 15, un 30, un 45, un 12,5? Bé nosaltres ens remetem al Codi de relacions laborals, que el seu article 9 diu molt clarament que si una persona té menys del 50% d'una societat, i és assalariat d'aquella mateixa societat té una relació d'assalariat amb la mateixa societat, amb la qual és soci. I si té més d'un 50, a partir d'aquí, doncs, deixa de ser assalariat i passa a ser empresari. Entenem, entenem que amb aquesta norma el soci que tingui més del 50% d'una societat cotitzarà com a autònom, com treballar per compte propi. No el que vostè deia que qualsevol percentatge, no, no, això ens ho marca el Codi de

relacions laborals. Per què hem de tenir dins del nostre marc normatiu la Llei de la CASS que fixi el 20 i després el Codi de relacions laborals que fixi el 50, per què tanta confusió?

Després també em sobta molt que la seva defensa en la seva intervenció parlava d'ingressos. Miri, sempre ens ha acusat que estem fent valoracions amb la CASS per criteris economicistes, ho he sentit moltes vegades en aquesta Cambra, doncs avui, vostè n'ha donat un bon exemple de criteris economicistes, però un bon exemple! O potser també quan nosaltres defensem de què segons quines prestacions s'han d'analitzar amb funció dels recursos de les persones. També és una cosa que sempre se'ns ha criticat! Que aquí quan es té dret amb un dret bàsic com és el tema de la sanitat aquí al final és un dret universal, doncs aquí sembla que no. En la seva intervenció sembla que aquest dret en funció dels recursos d'un o dels altres hi té dret o no hi té dret. Llavors a vegades també dóna la sensació d'una certa confusió amb el seu discurs.

M'ha ficat un exemple amb allò dels cinquanta anys. Jo li'n fico un altre. Que passa amb una persona que ha estat doncs com a assalariat o inclús com a empresari, va posem l'exemple de l'empresari, que sembla que els hi tingui una predilecció a aquest sector. Un empresari que porta tota la seva vida tenint una empresa, i quan té 63 anys aquesta persona deixa la seva activitat. Li falten dos anys per jubilar-se. Vostè no estaria a favor de què creem algun tipus, de manera que aquesta persona no hagi d'anar al privat i que pugui anar al sector públic, a la seguretat social i pugui de forma voluntària continuar cotitzant per a la seva jubilació? Aquesta és un altre exemple, que amb la disposició que aquí estem doncs votant, es té en compte. No pot fer-ho això una persona? I el que també em sorprèn, quan se'ns acusa que estem afavorint perquè la gent vagi al privat ara que estem afavorint mesures perquè la gent vagi al públic, al sector públic de forma voluntària, aquí s'està parlant de criteris doncs economicistes que volem afavorir segons qui.

Bé jo no puc estar d'acord amb aquest tipus d'interpretació que vostè fa, la veig una mica partidista.

Si els 400 euros són massa elevats, doncs miri els 400 euros mensuals és el que preveia que la llei del 2008 havien de cotitzar tots els autònoms i que avui estem modificant. Tots els autònoms, independentment del seu criteri, i de les seves rendes, millor dit. Persones que si guanyaven menys de 1.000 euros mensuals per la seva activitat econòmica havien de cotitzar igualment aquests 400 euros. Si en aquell moment no semblava excessiu, jo penso que ara actualment si

una persona de forma voluntària vol entrar-hi ho trobo correcte. I no tinc res més a dir Sr. síndic.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna intervenció per part de Govern...

Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

La Llei 25/2011 del 29 de desembre va modificar la Llei 17/2008 del 3 d'octubre de la seguretat social amb l'objectiu de millorar la protecció social i sanitària de determinats col·lectius i ajudar a assolir els objectius de racionalització de la despesa de la Branca General, i en particular de la Branca malaltia.

Posteriorment, la Llei 17/2012 va ajornar fins al 30 de juny del 2013 la data en què les persones que no estaven obligades a estar afiliades al sistema de seguretat social abans de l'entrada en vigor de la Llei aprovada el 2008 havien de donar-se d'alta a la seguretat social.

L'ampliació d'aquest termini estava motivada pel fet que el Govern està duent a terme una revisió significativa de la legislació de la seguretat social que també afecta a les persones a les quals es refereix la disposició transitòria.

Un cop efectuada la revisió que afecta els treballadors per compte propi, el Govern en data 6 de març del 2013 va aprovar el Projecte de Llei de modificació de les lleis 25/2011, del 29 de desembre, i 17/2008, del 3 d'octubre, de la seguretat social que conté les modificacions que afecten a la cotització dels treballadors per compte propi per tal que puguin entrar en vigor abans del 30 de juny, data en què finalitza el termini previst en la Llei 17/2012.

El Govern va aprovar aquest projecte de llei amb gran celeritat per tal de complir amb els terminis previstos en la Llei 17/2012. I vull agrair, doncs, al Consell General i en especial a la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient el treball ràpid i eficient que ha dut a terme i que ha permès debatre el text amb temps suficient per a què entri en vigor, si escau el dia 1 de juliol.

El Projecte de llei que es debat avui té com a objectiu principal possibilitar la cotització de tots els treballadors per compte propi en funció de la situació econòmica de l'activitat desenvolupada i ajustar la regulació d'altres aspectes per tal de facilitar l'aplicació de la llei vigent.

En primer lloc el Projecte de llei clarifica alguns conceptes sobre la definició de treballadors que realitzen una activitat per compte propi. S'insisteix en el fet que la inclusió dins d'aquest col·lectiu comporta que l'activitat s'efectuï de forma no assalariada i que se n'obtingui un benefici econòmic.

Addicionalment a la base reduïda del 75% del salari mitjà global creada en la Llei 25/2011, el Projecte de llei estableix noves bases de cotització reduïda per aquest col·lectiu equivalents al 50% o 25% del salari mensual mitjà global. Amb aquestes noves reduccions de cotització es facilita encara més l'activitat dels emprenedors i s'apropen les bases de cotització als ingressos reals de les petites empreses que tenen uns beneficis inferiors a 12.000 euros.

També poden acollir-se a la base reduïda del 25% les persones que exerceixen una activitat per compte propi complementària d'una activitat principal com a assalariades o que són pensionistes.

Atès que les noves bases de cotització poden ser inferiors al salari mínim es preveu que els treballadors per compte propi complementin la cotització fins a aquesta base mínima per a poder disposar de cobertura sanitària.

El Projecte de llei també preveu la creació d'un nou règim especial format pels assegurats voluntaris per a la "branca general" i per a la "branca jubilació", per a les persones sense activitat econòmica majors de cinquanta anys que hagin cotitzat a Andorra un mínim de quinze anys.

L'objectiu d'aquest nou règim especial és evitar que les persones que han format part del sistema durant la seva vida professional i que poden fer front a una cotització en base al salari mitjà no en quedin exclosos per haver perdut el seu lloc de treball o haver hagut de tancar el seu negoci.

Finalment per a facilitar l'aplicació de la Llei es preveu un termini fins el 30 de novembre del 2013, per a què les persones obligades regularitzin la seva situació i es donin d'alta al sistema liquidant totes les cotitzacions meritades a partir de l'1 de juliol del 2013.

Amb aquest Projecte de llei, el Govern es manté fidel als seus compromisos de reforma de la seguretat social iniciats al 2011. Aquesta reforma tindrà continuïtat amb la presentació d'un nou projecte de llei de modificació de la Llei 17/2008, de la seguretat social, que el Govern està acabant d'enllestir. El nou projecte d'abast més ampli afecta tant a la "branca general" com a la "branca jubilació", alhora que ordena el sistema de protecció social definint allò que li correspon assumir a la Caixa Andorrana de Seguretat Social i al lloc en el marc de la protecció social que li correspon assumir a l'Estat. D'aquesta

forma s'avança en el desenvolupament del sistema de protecció social complementant el que s'estableix en la Proposició de Llei dels serveis socials i sociosanitaris que en aquests moments es troba en ple procés de tramitació parlamentària.

En definitiva totes les reformes proposades estan destinades a assegurar la protecció social dels nostres ciutadans i a millorar la sostenibilitat del sistema, donar suport als emprenedors i a les petites empreses i mantenir i millorar el nivell de cohesió social.

Voldria, si és possible doncs, just dos complements d'informació en les intervencions que han fet les conselleres Sílvia Bonet i Mariona González. Primer de tot dir, -perquè efectivament he fet referència a la propera modificació de la Llei 17/2008-, efectivament una llei, com diuen, tan esperada que arriba el més tard del previst, certament, és una llei difícil que s'ha fet en un context particularment difícil. Cinc mesos de retard? Evidentment, i no és un problema de què no estem mai a l'hora i de què no tinguem rellotge -no porto mai el rellotge però el rellotge el tinc al cap i la memòria també-, i aquesta memòria em fa dir que efectivament potser si haguéssim assolit un pacte d'Estat en un tema tant de país com és el tema de la seguretat social i de la protecció social no dubto que tots conjuntament haguéssim avançat més ràpidament, però penso que en som tots coresponsables i si aquesta paraula de "coresponsabilitat" no agrada a algunes persones, com a mínim, la coresponsabilitat és compartida. De totes maneres, com a ministra de Salut i a nivell de Govern, assumim la part de la nostra responsabilitat.

Però, efectivament, estem en la recta final. Estem en la recta final i la Proposta de modificació de la llei vigent arribarà ràpidament al parlament com a més tard el 17 de juny, i penso que és molt important.

Què fa aquesta Llei?... No és que anunciarà la inviabilitat del sistema i jo he tingut l'honor de formar part d'un govern d'Andorra socialdemòcrata en el qual, des del primer dia, ja es va plantejar el problema de la viabilitat de la CASS i es va organitzar el que és haver de fer front a aquest problema de viabilitat. Doncs, la viabilitat ja queda anunciada des de fa temps, inclús des dels anys 2007 i 2008 on es va fer un Pla estratègic de salut totalment lligat a la problemàtica de la Caixa Andorrana de Seguretat Social i ja es va avisar que la situació es començava a posar molt delicada i anunciaríem problemes de viabilitat si no començàvem a actuar. Doncs, no anunciarem una inviabilitat del sistema, el que farem és proposar la continuació de mesures que algunes ja s'han endegat perquè ja s'estan fent actuacions molt visibles a nivell de la millora de la gestió de la "branca malaltia" i, evidentment, continuarem.

Pel que fa també, -perquè és una qüestió de memòria important-, sense voler donar exemples pel que constituïa, com ha dit la consellera Mariona González, el moll de l'os de la reforma del 2008 i el voler, efectivament, penalitzar aquests que entraven i sortien del sistema de manera volguda, descarada, aprofitant-se del sistema, el que vull recordar també és que no tothom entra en aquesta categoria perquè una de les primeres actuacions que va fer també el precedent govern és anar a demanar ajuda als consellers perquè ens ajudessin a fer entrar totes aquelles persones que van fer sortir pensant que abusaven del sistema, i no abusaven del sistema. Era majoritàriament gent gran de més de setanta, setanta-cinc i vuitanta anys que ningú volia, i el Departament de Benestar va tenir de fer-los entrar, cas per cas, en el sistema.

Doncs, penso que es marca... anem de manera pausada, *paulatina* duent a terme una reforma que a més a més depèn de reformes col·laterals.

Jo estic contenta que el Consell General disposi, efectivament de tot el conjunt d'informacions per avançar en l'aprovació d'aquestes lleis.

Per tot l'exposat espero, efectivament, que els consellers puguin aprovar aquest Projecte de Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem en un segon torn d'intervencions.

Sra. Sílvia Bonet, teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

A veure Sr. Montané, jo potser no m'he explicat massa bé però quan parlo de la situació en el tema de la Llei d'immigració, de la relació, jo no parlava del contingut parlava de la forma. No he entrat en cap moment a valorar la Llei d'immigració; del contingut absolutament res, jo parlava de la forma.

Li poso un exemple: si vostès no tinguessin la majoria que tenen probablement aquest article estaria enfocat d'una altra manera... probablement, no dic segur, però a mi em resulta una mica com a mínim... em genera sorpresa el fet de què aquí ja donem una situació que encara està a tràmit parlamentari. Tot just acaba de ser entrat a tràmit parlamentari, per la qual cosa doncs tinc d'expressar la meua sorpresa d'una manera o d'una altra.

I després el tema de la llei. Celebro... Sra. ministra, celebro molt que entrin aquesta llei properament perquè el fet de poder-la treballar d'una manera

conjunta ens pot ajudar a evitar certes disfuncions com algunes de les que hem estat comentant fins ara, perquè hem comentat per exemple el fet de què hi havia una preocupació, perquè el fet de què entressin i poguessin sortir cotitzants voluntaris, si tenim un bon control de les prestacions sanitàries de la "branca general", probablement aquests abusos no els cometran no només els voluntaris sinó els que també són assalariats, o cotitzants habituals que sabem desgraciadament que també en tenim alguns casos.

I, per una altra banda, també ho celebro pel fet de què com que tenim la Llei de serveis socials i sociosanitaris a tràmit ens ajudarà també a poder complementar una llei amb l'altra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Socialdemòcrata no hi ha intervencions...

Per part del Grup Demòcrata...

Sr. Montané teniu la paraula.

El Sr. Xavier Montané:

Bé doncs, si les formes del nostre grup han pogut molestar al Grup Mixt no era la intenció, només recordar-li que la Llei d'immigració doncs, des del 7 de març que està a tràmit parlamentari -no fa quinze dies- i després... bé, quan tenim una majoria de vint-i-dos no la sabem aprofitar i quan... sense desmerèixer que aquí hem de respectar doncs, la tramitació parlamentària, no em malentenguin. Però, quan mirem d'agilitar i de presentar textos amb un termini bastant semblant i amb una certa coherència dels uns als altres, al nostre entendre, no és voler faltar al respecte als altres grups ni voler abusar de la nostra força. És només això.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra, el Govern vol intervenir...

No vol intervenir...

Bé, si no hi ha més intervencions procediríem a la votació del Projecte de llei.

En aquest cas, i a demanda del president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, proposo, -si no hi ha objeccions-, d'ordenar la votació per grups d'articles.

D'una banda, hi hauria una primera votació en què agruparíem els articles 1, 3, 4 i 6, així com la

disposició transitòria i la disposició final. I d'altra banda, hi haurà una segona votació per a la resta del text que inclouria els articles 2 i 5, així com l'exposició de motius.

Si no hi ha objeccions procedim d'aquesta manera.

Procedim, doncs, a la votació del primer grup d'articles que, recordo, inclou els articles 1, 3, 4 i 6, la disposició transitòria i la disposició final del Projecte de llei.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Hi ha un silenci)

Sr. secretari si vol procedir a donar lectura dels resultats, si us plau.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

27 vots a favor.

El Sr. síndic general:

Bé doncs, a la vista del resultat declaro aprovats els articles 1, 3, 4 i 6, així com la disposició transitòria i la disposició final del Projecte de llei.

Tot seguit procedim a la votació del segon grup d'articles, que recordo inclou els articles 2 i 5, així com l'exposició de motius del Projecte de llei.

S'obre un breu termini de temps per votar.

Tenim un petit problema.....

Sr. secretari...

S'obre el termini de temps.

Sr. secretari si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

24 vots a favor, 3 en contra.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

A la vista del resultat, declaro aprovats els articles 2 i 5 així com l'exposició de motius del Projecte de llei.

Passem al següent punt de l'orde del dia:

2- Examen i votació del Projecte de llei de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí núm.

25/2013 del 15 de maig. Intervé per exposar l'informe de la Comissió, el Sr. Jaume Bartumeu Cassany, nomenat ponent per part de la Comissió.

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

En la reunió del dia 30 d'abril del 2013, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost em va nomenar ponent d'aquest Projecte de Llei de l'Institut Nacional Andorrà de Finances. Em correspon doncs, presentar una breu síntesi de l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de les dues reunions celebrades el 7 i el 14 de maig va analitzar el Projecte de Llei i les esmenes que li han estat presentades.

El Projecte de Llei havia rebut un total de 34 esmenes, de les quals 18 foren presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i 16 foren presentades pel Grup Parlamentari Demòcrata.

De les esmenes presentades:

en trobem 18 esmenes que s'han aprovat per unanimitat;

1 esmena que no ha estat aprovada;

i 15 esmenes que han estat retirades per obrir el pas a l'establiment de transaccions que han estat aprovades per unanimitat.

D'altra banda, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha acordat per unanimitat fer les correccions que escaiguin perquè el redactat final de la Llei s'adeqüi, pel que fa als aspectes gràfics i de presentació, a l'Acord sobre criteris de concepte i de forma per a l'elaboració de les proposicions i dels projectes de Llei, del 18 d'abril del 2002. També s'ha acordat fer una correcció ortogràfica de tot el text.

Del resultat de les esmenes i dels dos acords finals que acabo d'esmentar se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual sotmetem avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem ara en el temps d'intervencions per part dels grups parlamentaris. Per part del Grup Mixt, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Donem suport al redactat final d'aquesta Llei que ha sortit millorada dels treballs desenvolupats en Comissió.

L'INAF, creat per la Llei del 12 de juny del 1989 i que va començar a exercir com a institució financera de caràcter públic a partir del 1990 ha experimentat ja successives reformes legislatives, com tots recordarem.

L'any 1993 l'INAF va convertir-se en òrgan tècnic executiu de l'autoritat financera i finalment, deu anys més tard, la Llei 14/2003 va instal·lar definitivament l'INAF com a autoritat del sistema financer andorrà, reforçant alhora la seva independència.

El paper rellevant que ha d'exercir l'INAF en el desenvolupament de l'Acord monetari amb la Unió Europea i, de manera especial, la col·laboració que haurà de mantenir amb l'Organització Internacional de Comissions de Valors Mobiliaris, - més coneguda com a IOSCO-, en la consulta i en l'intercanvi d'informació entre autoritats competents en matèria de supervisió, aconsellaven efectivament modificar la Llei 14/2003.

Les modificacions que avui aprovem reforcen més encara les funcions i competències de l'INAF i el seu paper cabdal en l'àmbit de la cooperació internacional. També entenem que es vol i es busca consolidar la seva independència, tant des del punt de vista jurídic i legal com des de l'òptica econòmica de finançament.

La Llei permet així un nou règim de finançament de l'Institut.

El text final aprovat per la Comissió dóna doncs una bona base d'acció a l'autoritat del sistema financer andorrà, i tot plegat ens porta a votar favorablement aquesta Llei.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata té la paraula el Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a votació el Projecte de Llei de l'Institut Nacional de Finances, l'INAF.

L'INAF és una d'aquelles institucions que tenen un paper fonamental en la nostra societat i en la nostra economia, però que sovint són poc reconegudes. Segons el Projecte de Llei que avui es votarà, els principals objectius de l'INAF són els següents:

- Promoure i vetllar pel bon funcionament del sistema financer andorrà,
- Vetllar per salvaguardar l'estabilitat i la reputació del sistema financer andorrà,
- Promoure la confiança en aquest, i
- Contribuir a reduir el risc sistèmic, derivat des d'ens de crèdit de les pròpies entitats operatives del sistema financer i/o de les seves contrapartides.

També té com a objectiu vetllar per una adequada protecció dels clients i inversors, promoure la competitivitat de la plaça financera andorrana a nivell nacional i internacional i contribuir a reduir el risc sistèmic derivat de la inestabilitat dels mercats en què operen les entitats operatives del sistema financer andorrà.

L'INAF és l'alta autoritat del sistema financer andorrà que supervisa i controla les entitats operatives del sistema financer, els organismes d'immersió col·lectiva, i els mercats financers, situats a Andorra o que operin a Andorra. L'INAF vetlla pel compliment per part d'aquestes entitats de la legislació vigent i en especial la legislació específica del sector, i actua preventivament en constatar indicis de regularitat per part dels seus supervisats.

Gràcies a la votació favorable d'aquesta Cambra a aquesta llei, l'INAF podrà complir els estàndards de supervisió i cooperació de l'Organització Internacional de Comissions de Valors Mobiliaris (l'IOSCO). També permetrà la signatura al protocol d'entesa multilateral de l'IOSCO, relatiu a la consulta, la cooperació i l'intercanvi d'informació entre les autoritats competents en matèria de supervisió, inspecció de les pràctiques d'abús de mercat.

Un factor clau i essencial per a la credibilitat del bon funcionament de l'INAF és la seva obligada independència. El Projecte de llei garanteix la independència a la seva actuació determinant que, per una banda, l'INAF administra els seus recursos propis amb total independència de l'Administració general i per altra banda, els membres del Consell d'Administració i de la Direcció General han de ser independents de les entitats incloses en l'àmbit d'actuació de l'INAF, i han de respectar les condicions d'incompatibilitat de relacions amb altres entitats.

Un altre factor determinant per la implementació de les competències de l'INAF és la dotació econòmica que pot disposar la institució. És per això que el Projecte de llei dota de major recursos econòmics a la institució per assegurar que disposi dels recursos humans i materials per realitzar les seves funcions. Els recursos econòmics es veuen incrementats per

l'establiment d'un nou règim financer per la creació de taxes per la prestació de serveis.

Amb l'aprovació d'aquesta Llei que avui es sotmet a votació, el sistema financer es reforça amb base a dos aspectes fonamentals:

un primer aspecte que reforça la imatge del nostre sistema financer al disposar d'una autoritat nacional de control i supervisió homologable a nivell internacional,

i un altre aspecte que les funcions de l'INAF en la supervisió i control deriven en un establiment de millors garanties pels consumidors, clients, inversors.

Com ja vaig fer el dia 9 de maig, en el marc de la meua intervenció de suport als projectes de llei de la reforma del sistema financer, no voldria tornar a desaprofitar l'ocasió, vist els esforços que esmerça l'Estat en seguir reforçant el nostre sistema financer, defensant i promocionant la seva bona imatge i la seva posició tant a l'exterior com a l'interior, voldria demanar a les entitats financeres del país que actuïn com a motor econòmic, i voldríem que ho fessin en dos aspectes principalment: alleugerint les condicions per accedir al crèdit, sobretot als petits i mitjans empresaris i mantenint els recursos humans les treballadores i els treballadors que actualment tenen en plantilla.

En els temps difícils que estem immersos necessitem la implicació de tothom, però sobretot dels més forts.

Per acabar, voldria valorar, remarcar i destacar els esforços de totes les parts intervinents en el procés legislatiu, perquè aquesta adequació s'hagi fet dins del termini establert en el marc de l'acord monetari.

Per la nostra part el Grup Parlamentari Socialdemòcrata donarà suport a aquest Projecte de llei i aprofita per encoratjar a totes les parts a seguir treballant pel compliment dels compromisos internacionals i per la millora i l'impuls d'un sector clau de la nostra economia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata té la paraula la Sra. Meritxell Mateu.

La Sra. Meritxell Mateu:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Amb la signatura de l'Acord monetari amb la Unió Europea, on hi figura la demanda de què l'INAF sigui membre de l'IOSCO, -Organització Internacional de Comissions de Valors Mobiliaris-, 18 mesos després de l'entrada en vigor de l'esmentat

Acord, entrada en vigor que tingué lloc el 1er d'abril del 2012, l'INAF amplia les seves funcions i passa a ser plenament un òrgan de supervisió bancària i financera.

Necessita així uns recursos humans, materials i logístics específics, una autonomia financera i tots els instruments adients per poder respondre als compromisos contrets. Alhora cal que disposi de tots els mecanismes per tenir les competències escaients i donar compliment als estàndards de supervisió i de cooperació en matèria de consulta, de cooperació i d'intercanvi d'informació entre autoritats competents, i de supervisió i inspecció de les pràctiques d'abús de mercat.

Sense voler fer comparatives agosarades, Luxemburg va haver de fer el mateix l'any 1998 transformant el *Conseil de l'Institut monétaire luxembourgeois* vigent, en Banc Central Luxemburguès, tenint en compte l'entrada en vigor de l'euro com a moneda única el 1er de gener de l'any 2002.

L'INAF esdevé, doncs, l'autoritat competent i supervisora sobre totes les entitats que formen el sistema financer andorrà i sobre aquelles persones, físiques o jurídiques, fora del sistema financer que estiguin o puguin estar subjectes a la seva supervisió per fer una activitat financera.

Per això, algunes esmenes del Projecte de llei han incidit en el fet que les persones que l'integrin, tant a nivell de les direccions com del Consell d'Administració, reuneixin un màxim de requisits de coneixements, de transparència i de pràctica professional, tot mantenint una independència i una probitat inqüestionables, alhora que n'assumeixen la plena responsabilitat per les diferents accions dutes a terme.

L'INAF, a partir de l'entrada en vigor de la present llei, supervisarà en base consolidada les entitats operatives del sistema financer i, per consegüent, els grups d'entitats operatives d'aquest sistema, entesos com tots aquells grups de societats en què la societat dominant és una entitat operativa. També supervisarà la societat que té com a activitat principal la tinença de participacions en una o més entitats operatives, i aquells grups en què, incloent una o més entitats operatives, l'activitat d'aquestes sigui la més important del grup.

En paral·lel a aquesta tasca, i com és lògic, atendrà i gestionarà les eventuais reclamacions de clients de les entitats supervisades.

Però una de les funcions assumides per l'INAF és la representació internacional d'Andorra en relació amb els temes específics del sector financer.

Això ha de permetre donar a conèixer la tasca duta a terme per l'autoritat del sistema financer andorrà i, d'aquesta manera, fomentar la credibilitat i la confiança en la plaça financera d'Andorra.

Igualment, l'INAF s'encarregarà de la prestació de serveis de tresoreria de l'Estat i de gestió financera en les emissions de deute públic, encara que això ja existia a la Llei 14/2003, l'únic que aquí s'ha previst que dita funció només es pugui dur a terme quan hi hagi una resolució explícita del Govern.

Finalment, és important assenyalar que per millorar la seva autonomia i independència financeres, s'ha aprovat una esmena que dóna una clara prioritat de les decisions en matèria pressupostària al Consell d'Administració de l'INAF sobre les observacions que pugui formular el Govern. I a més, es crea un nou règim d'autofinançament mitjançant la introducció de noves taxes per les prestacions de serveis, com les taxes anuals de supervisió de les entitats operatives del sistema financer i dels organismes d'inversió col·lectiva o les taxes relatives als processos d'autorització i d'inscripció d'actes administratius de l'INAF.

L'INAF, per desenvolupar correctament la funció de supervisió que li ha estat encomanada, pot obtenir informació de qualsevol persona física o jurídica; requerir el lliurament d'informació en el termini que es consideri oportú; realitzar inspeccions in situ a les entitats supervisades; citar i prendre declaració, així com totes les comunicacions escrites i verbals rebudes o escrites, i la valoració dels fets.

No voldria acabar sense assenyalar l'excel·lent treball conjunt, com ja ho ha esmentat el conseller Jaume Bartumeu, que hi ha hagut en Comissió entre tots els consellers generals. Aquest treball constructiu, amb l'aprovació i la transacció de la majoria de les esmenes dels uns i dels altres, ha permès clarificar el text i millorar-ne alguns aspectes.

Per tot l'exposat, com no pot ser d'una altra manera, el Grup Parlamentari Demòcrata donarà suport al nou format d'INAF sorgit del Projecte de llei de l'Institut Nacional de Finances, votant-hi favorablement.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, Sr. Jordi Cinca teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Aquest debat i aquesta intervenció que els hi faré ara podria ser perfectament la continuació del que ja va tenir lloc dijous de la setmana passada, quan es van sotmetre a consideració de la Cambra els dos projectes de llei de regulació del sector financer andorrà. De fet el primer objectiu de proposar una nova llei de l'Institut Nacional Andorrà de Finances és exactament el mateix que exposava la setmana passada:

Adaptar la legislació andorrana que regula el sector financer per tal que Andorra pugui esdevenir, mitjançant l'INAF, membre de l'IOSCO i signatari del Protocol d'entesa multilateral d'aquest organisme relatiu a la consulta, la cooperació i l'intercanvi d'informació entre les autoritats competents en les matèries regulades en el mateix Protocol. Es completa així el treball intern i les modificacions legislatives prèvies necessàries per poder donar compliment a una de les obligacions que emanen de l'Acord Monetari signat amb la Unió Europea, ratificat per aquesta Cambra i que va entrar en vigor l'abril del 2012.

Si per començar ens centrem en les novetats que aporta aquest text vinculades a les adaptacions a les exigències de l'IOSCO m'he de referir especialment a dues.

La primera, el fet que s'ha dotat a l'INAF, dins de l'exercici de les seves funcions, de la potestat per obtenir informació de qualsevol persona física o jurídica i per cooperar amb autoritats estrangeres en la supervisió i control del compliment de la legislació relativa a les activitats pròpies de les entitats operatives del sistema financer i de la legislació relativa als mercats de valors, derivats i altres instruments financers. El Projecte de llei s'emmarca en l'àmbit de la cooperació i fixa els requeriments que s'han de complir perquè aquesta es pugui dur a terme. I en aquest punt voldria destacar el fet d'haver donat una qualificació especial, més alta, als articles 4 i 20 del Projecte de llei en compliment del que preveu l'article 40 de la Constitució.

El segon aspecte a destacar i vinculat directament a les exigències de l'IOSCO, és el fet d'haver clarificat i ampliat la missió i els objectius de l'INAF per incloure, entre altres, l'objectiu de vetllar per una adequada protecció dels clients i inversors o contribuir a reduir el risc sistèmic derivat de la inestabilitat dels mercats en què operen les entitats operatives del sistema financer andorrà.

Aquestes dues modificacions, com deia, eren requeriments necessaris per dotar l'INAF de les competències adequades per donar compliment als estàndards de supervisió i cooperació internacional

que preveu l'Organisme Internacional de Comissions de Valors Mobiliaris.

Però si complir amb els requisits de l'Acord Monetari ha estat el detonant per impulsar aquest nou text, a ningú se li escapa que el projecte va molt més enllà i de fet això justifica que s'hagi optat per fer un nou text de la Llei de l'INAF en lloc d'únicament una modificació parcial del que actualment està en vigor.

Ens ho ha explicat perfectament el Sr. Bartumeu i, per tant, no incidiré en els darrers vint-i-quatre anys, els vint-i-quatre anys d'existència ja de l'INAF aquest ha passat per diferents estadis de competències fins a arribar a ser l'autoritat del sistema financer andorrà.

Deu anys després de l'aprovació de la darrera modificació, la modificació de la Llei aprovada amb la Llei 14/2003, la constant evolució i creixent complexitat del sistema financer i els serveis que ofereix, la globalització dels mercats, la internacionalització de les entitats que operen en el sistema andorrà, a banda de les ja comentades obligacions derivades dels acords que Andorra ha anat subscriuint a nivell internacional, feien necessària una revisió profunda de l'actual llei.

Si hagués de definir en poques paraules l'abast d'aquesta reforma diria que està encaminada a dotar de més independència l'INAF i reforçar el seu paper d'autoritat supervisora. Així es reforça la seva funció d'interès públic i s'homologuen les seves funcions, competències i organització en la línia del que recomana el Fons Monetari Internacional i el Comitè de Basilea.

En aquest sentit, a banda del ja explicat, crec important destacar dos punts: el primer, la clarificació de les competències del Consell d'Administració i de la Direcció General de l'INAF. Incidint en qüestions com els requisits d'honorabilitat, els coneixements, l'experiència dels seus membres i el deure de secret dels òrgans de govern de l'INAF, el seu personal i totes les persones que hi col·laboren amb la institució; la segona i molt important i potser la més novedosa, la millora en la independència i autonomia financera de l'INAF establint un nou règim de finançament mitjançant la creació de taxes per la prestació de serveis per part de l'INAF. Així a les ja existents taxes per la creació d'una nova entitat operativa del sistema financer o per la creació d'un organisme d'inversió col·lectiva s'hi afegeixen taxes per la supervisió que han de satisfer les entitats operatives del sistema financer i les OIC, així com taxes relatives a processos d'autorització prèvia i a la inscripció d'actes administratius.

Aquest nou model de finançament, que suposa un canvi rellevant de l'autonomia de l'INAF, ha de contribuir a què aquesta institució pugui disposar dels recursos humans i materials necessaris per desenvolupar adequadament les seves funcions i competències i, en especial, per situar aquest organisme en l'esfera internacional per tal d'enfortir la plaça financera andorrana, i desenvolupar funcions de supervisió en base consolidada d'entitats que actualment tenen presència, directa o indirectament, en més de 20 països i que, per tant, requereixen compromisos i acords de col·laboració entre l'autoritat supervisora andorrana i les autoritats supervisores d'aquests altres països.

Aquest és un esforç que l'INAF ja està fent i assumint des de fa temps i que ha derivat en uns resultats negatius des de l'any 2009 que s'han cobert utilitzant part de les reserves de la Institució. Una tendència que calia corregir sense minvar la capacitat de l'INAF de poder fer la feina que té encomanada.

No es tracta d'una proposta que situï Andorra en una posició única. Les taxes de supervisió a càrrec de les entitats supervisades és una pràctica habitual de finançament dels supervisors homòlegs d'altres països que reforça la seva independència. De fet per determinar el nivell d'imposició per aquests conceptes s'ha tingut present les pràctiques en altres països i s'ha tingut cura de no afectar la competitivitat del sistema financer andorrà i que alhora es permetés un ingrés significatiu que, insisteixo, permeti finançar l'INAF. Concretament un ingrés valorat per al proper any, o estimat per al proper any d'1.200.000 euros.

En definitiva senyores i senyors consellers la llei que avui es sotmet a consideració de la Cambra permetrà complir amb els requisits per avançar en el calendari previst en l'Acord Monetari i, tant o més important, reforça l'INAF i el situa en el mateix nivell de les autoritats supervisores dels països més avançats. Un pas important en defensa i reforç de la plaça financera andorrana tant des de la perspectiva dels seus operadors com des de la perspectiva dels clients.

Per acabar reiterar, tal i com ja vaig fer la setmana passada, el meu agraïment a tots els grups parlamentaris tant pel vot favorable ja anunciat com pels treballs en comissió i la seva predisposició a arribar a acords en el tràmit d'aquesta llei.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups...

Si no hi ha intervencions, doncs, i si no hi ha objeccions tampoc, proposaria l'aprovació del Projecte de llei per assentiment.

Declaro aprovat, doncs, el Projecte de llei.

Passaríem, doncs, ara al tercer punt de l'ordre del dia.

3- Examen i votació del Projecte de llei de modificació de la Llei 11/2012, del 21 de juny, de l'impost general indirecte.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí núm. 21/2013, del 3 de maig, i no s'hi ha formulat cap esmena.

Alguna intervenció per part de Govern?

Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de llei de modificació de la Llei 11/2012 de l'impost general indirecte que avui se sotmet a la consideració de vostres molt il·lustres senyories té un comés molt particular i puntual:

corregir dos qüestions que ni la proposició de llei inicial ni les rectificacions introduïdes via esmena posteriorment van deixar ben resoltes.

Es tracta de corregir dos efectes que suposen una doble imposició en l'impost general indirecte per al cas de les transmissions de béns usats que s'han adquirit a particulars i per al cas de la intermediació en les operacions d'assegurança.

En el primer cas per tal d'evitar aquests supòsits de sobreimposició, s'introdueix en la Llei de l'impost general indirecte un règim especial de béns usats que l'empresari pot optar per aplicar en els casos que regula aquest règim limitant-se a repercutir l'IGI corresponent només sobre l'import de la seva comissió, que es determina, d'acord amb l'impost, d'una forma objectiva per garantir un control millor de la gestió del tribut.

En aquest sentit, i per evitar situacions de frau, si l'empresari opta per aquest règim, l'ha d'aplicar en totes les adquisicions de béns usats que faci a particulars. Tanmateix, l'empresari pot renunciar al règim, i determinar a partir d'aquest moment la seva base de tributació pel règim general de l'impost.

Per altra banda, dins dels supòsits de no-subjecció previstos a l'article 6 de la Llei de l'impost general indirecte, hi ha el de les activitats pròpies de les empreses asseguradores. La justificació de què aquesta activitat quedés com a no subjecta rau en el fet que les prestacions de serveis d'assegurança ja

estan subjectes a l'impost indirecte sobre la prestació de serveis d'assegurança, regulat a la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis d'assegurança, del 14 de maig del 2002. Convenia, però, deixar clar que dins de les activitats de les empreses asseguradores, hi quedaven també inclosos els serveis de mediació per a la contractació d'assegurances.

Aquests eren i són els dos motius que han portat Govern a presentar aquest projecte de llei, i els dos únics supòsits que es resolen amb el mateix. Podria doncs pensar-se que si només s'han introduït en aquest projecte de llei aquestes dues modificacions és perquè a hores d'ara no s'ha detectat res més que sigui necessari corregir del text aprovat inicialment. Ja els hi avanço que no és així. I també sóc conscient que des dels grups parlamentaris es té la inquietud per poder corregir altres qüestions.

Sent aquest el cas, també podria sorgir la pregunta de per què no s'han proposat ja totes les modificacions? O, alternativament, per què no s'ha esperat a tenir totes les altres modificacions preparades per presentar les que avui sotmetem a consideració de la Cambra?

El Govern va decidir fer-ho així en entendre que aquestes dues correccions arreglaven unes anomalies que generen un greuge que va més enllà de la naturalesa de l'impost. No es tracta doncs d'introduir una modificació amb un fonament de política econòmica com, per exemple, potenciar o reactivar un sector econòmic. Es tracta d'evitar que una activitat acabi pagant dues vegades i es va considerar que corregir aquests casos no es podia demorar més.

En tot cas és cert que juntament amb aquestes anomalies amb l'entrada en vigor de l'IGI i la seva aplicació pràctica s'han anat detectant qüestions de procediment que s'han de millorar. És cert, també, que en alguna activitat el nou impost no ha produït un impacte neutre en relació a l'efecte que els hi produïa l'IMI o l'ISI, -no pas per una mala concepció de l'impost sinó per l'homogeneïtzació en només tres tipus de l'IGI. O senzillament l'anàlisi de l'impacte de l'impost pot posar de relleu casos en què la conjuntura econòmica o l'evolució d'alguns sectors d'activitat poden aconsellar utilitzar la política fiscal per corregir la situació en què es troben i la seva competitivitat.

Per això, ja els hi puc avançar, que en els propers mesos el Govern trametrà al Consell General un projecte de llei de modificació on ja s'aportaran més canvis i s'importaran millores en els procediments que s'hagin pogut detectar amb l'aplicació pràctica de la llei. Ho farem un cop s'hagi complert un cicle complet de liquidacions, és a dir, un cop hagin fet com a mínim una declaració i una liquidació tots els

empresaris, ja sigui... perquè van a la liquidació mensual, trimestral o semestral. Però, en qualsevol cas, ho farem amb temps suficient perquè la modificació pugui ser aprovada aquest mateix any.

En el debat que vam mantenir al mes de juny de l'any passat els hi deia que caldria fer un seguiment acurat de l'aplicació de la Llei que no teníem la certesa que algunes de les mesures previstes acabessin produint l'efecte desitjat, ni podrien evitar que la mateixa aplicació generés, als contribuents afectats, efectes de la Llei no volguts o impactes negatius o discriminatoris.

Dèiem també que s'havia de preveure que als propers anys hi haurien modificacions i adaptacions legislatives per corregir el que no funcionés i per adaptar la legislació fiscal a l'evolució de la realitat econòmica del país... Em referia a la legislació fiscal en la seva globalitat però també molt particularment en aquell moment a l'IGI, perquè per la seva naturalesa és la que queda més afectada per la conjuntura econòmica de cada moment i per l'evolució de la pròpia activitat econòmica.

Avui, amb l'aprovació d'aquesta Llei, el que fem és donar un exemple clar d'aquest procedir i també ja anunciem que anirem seguint amb aquesta manera de fer els propers anys fins tenir estabilitzat un impost complex, novador i que requereix que es vagi adaptant progressivament a tot allò que va passant a l'economia del nostre país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el moment de les intervencions per part dels grups parlamentaris.

Té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu per part del Grup Mixt.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

El nostre grup parlamentari dóna suport a aquest Projecte de llei. Ho fem perquè compartim els motius que han portat a presentar-lo.

No era lògic, -i hem de reconèixer que no ho vam saber veure en el moment de debatre la Llei de l'impost general indirecte ara fa un any-, no haver tingut en compte, per exemple, les especials característiques del mercat de la compravenda de vehicles usats.

Per a corregir aquest error, que he de dir que és compartit per tot l'arc parlamentari, és bo compartir ara el suport al projecte que introdueix en la Llei de

l'impost general indirecte, un règim especial de béns usats que l'empresari podrà aplicar, com ha explicat el ministre, limitant-se a repercutir l'IGI corresponent sobre l'import de la seva comissió eventual.

També ens ha semblat adequada la situació... adaptar, -volia dir-, la situació del mercat de prestació de serveis d'assegurances i confirmar que els serveis de mediació en les assegurances no estiguin subjectes a l'Impost General Indirecte perquè sinó estarien subjectes a una doble imposició com sigui que, -també ho ha explicat el ministre-, ja suporten l'impost indirecte de la Llei del 14 de maig del 2002.

Aquestes dos correccions permeten, doncs, eliminar supòsits de doble imposició en l'aplicació de l'Impost General Indirecte, i aquesta correcció comporta la nostra aprovació del projecte.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata té la paraula el Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Abans de començar la meua intervenció voldria agrair al ministre de Finances les explicacions prèvies en la reunió del 25 d'abril referents a aquest Projecte de Llei i que ha permès al nostre grup parlamentari donar suport a una acceleració per la via d'urgència per la tramitació d'aquesta iniciativa legislativa.

Reconeixem que aquesta és una modificació necessària, el sector de la compravenda de béns usats comporta actualment una sobreimposició, una sobreimposició que deriva en una pressió fiscal més alta en el marc de l'aplicació de la Llei de l'IGI.

La solució proposada passa per gravar amb l'IGI només la comissió de la compravenda, fet que compartim i que em sembla que dóna solució als problemes indicats anteriorment.

Aquest problema afecta a comerços de productes de segona mà, però majoritàriament al sector de la venda de vehicles.

Sobre la qüestió de les dificultats per les que travessa el sector de venda de vehicles hem de recordar que el 24 de novembre del 2011 el grup parlamentari que dóna suport al Govern va desestimar una proposta legislativa socialdemòcrata que plantejava diverses solucions als problemes del sector. Més concretament la majoria no va votar a favor de la

presa en consideració la nostra Proposició de Llei de mesures de reactivació econòmica.

Voldria recordar que la nostra proposta contemplava les següents iniciatives per ajudar a fer més suportable la greu situació econòmica que viu aquest sector. Establia una subvenció econòmica per a la matriculació de vehicles nous menys contaminants, establia una subvenció econòmica per la baixa de vehicles de més de quinze anys i aplicava mesures per afavorir l'adquisició de vehicles menys contaminants mitjançant reducció de la taxa de tinença de vehicles en base a l'emissió de CO₂ a l'atmosfera.

I aquella iniciativa també recollia moltes altres mesures com ara, a tall d'exemple, la reducció del termini de pagament a proveïdors per part de l'Administració a cinquanta-cinc dies, mesura que gairebé un any i mig després el Grup Parlamentari Demòcrata ha inclòs en la seva Proposició de Llei de lluita contra la morositat.

I per què faig memòria de tots aquests fets? Doncs, perquè vull aprofitar el dia d'avui per recordar-los i proposar-los que encara que sigui un any i mig després reprenem el nostre treball o, si més no, la nostra idea de combatre la crisi amb mesures puntuals i apliquem mesures útils que ajudin als nostres sectors econòmics més afeblits.

L'economia andorrana necessita solucions palpables avui i no desitjos intangibles d'aquí cinc anys.

Fet l'obligat parèntesi i retornant al Projecte de Llei que avui ens ocupa, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata donarà suport a la modificació que planteja aquest Projecte de Llei a les dues problemàtiques exposades.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Demòcrata té la paraula el Sr. Martí Salvans.

El Sr. Martí Salvans:

Gràcies Sr. síndic.

Tal com ja ens ha explicat el ministre Sr. Cinca, l'entrada en vigor de l'IGI a principis d'any ha suposat d'una part un increment injustificat de la tributació indirecta en el sector dels béns usats, siguin vehicles de transport o siguin altres, com podrien ser per exemple objectes d'art o de col·lecció, quan aquests béns són adquirits per empresaris a particulars.

A Europa, per tractar aquests casos existeix dins la normativa de l'IVA/TVA un règim especial en el qual els obligats tributaris que s'hi acullen han de justificar preu de compra i preu de venda i repercutir l'IVA o TVA sobre el marge que obtenen. En la gran majoria de països europeus, el gran nombre de transaccions que s'efectuen en el mercat de l'ocasió, almenys en el que respecta els vehicles de transport, permet conèixer el preu de transacció estàndard per un vehicle, per exemple, en funció de la seva marca, model, any de fabricació i/o quilometratge. Resulta evident que per factors d'escala aquest coneixement exhaustiu no es pot transposar a Andorra.

El Projecte de Llei que avui se'ns presenta opta per una fórmula similar però més senzilla. Així la base de tributació sobre la qual s'aplicarà l'IGI en aquests tipus de transaccions és la comissió o marge de l'empresari, que a efectes de l'impost es considera d'una forma objectiva per tal de garantir un millor control en la gestió del tribut, i es quantifica en el 10% del preu de venda.

Sobre aquest 10%, considerat com comissió o marge, s'aplicarà el tipus general d'IGI del 4,5%.

D'altra banda, les activitats pròpies de les entitats asseguradores queden no-subjectes a l'IGI, per raó d'estar subjectes a l'impost indirecte sobre la prestació de serveis d'assegurança. Per evitar que els serveis d'intermediació i de captació de clients que intervenen en aquestes operacions d'assegurances hagin de suportar una doble tributació, cal incloure'ls en la no-subjecció prevista en l'article 6 apartat 11 de la Llei de l'IGI.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Demòcrata dona el seu suport al present Projecte de llei.

Finalment volia recordar que a banda d'aquests dos sectors pels quals hi havia urgència en regularitzar la seva situació fiscal, altres sectors de l'economia productiva han expressat els seus neguits en quant a l'aplicació de l'IGI, i agrair al Govern que tal com ha expressat el Sr. Cinca en breu entraran un cop s'hagi fet i analitzat el primer torn d'aplicació de l'IGI, és a dir, probablement durant el mes de juliol es pugui, sense gaire tardar, entrar una futura modificació de la Llei de l'IGI.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Per part del Govern...

Pels grups parlamentaris...

Si no hi ha més intervencions i si no hi ha tampoc objeccions, proposo l'aprovació del Projecte de llei per assentiment.

Declaro aprovat el Projecte de llei.

No havent-hi més assumptes a tractar, i no havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 17.33h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877